

Bruxelles, 27.7.2020
COM(2020) 622 final

2020/0160 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de împuternicire a Franței să negocieze un acord de completare a tratatului său bilateral existent cu Regatul Unit privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Tratatul dintre Franța și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii, semnat la Canterbury la 12 februarie 1986 (denumit în continuare „Tratatul de la Canterbury”) a instituit o comisie interguvernamentală pentru supravegherea tuturor aspectelor referitoare la construirea și exploatarea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii.

Până la încheierea perioadei de tranziție instituite prin Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice¹, comisia interguvernamentală este autoritatea națională de siguranță în sensul articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului², competență pentru legătura fixă pe sub Canalul Mânecii.

În conformitate cu articolul 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798, o autoritate națională de siguranță poate fi un organism căruia mai multe state membre i-au încredințat îndeplinirea sarcinilor legate de siguranța feroviară și, în temeiul Directivei (UE) 2016/797, de interoperabilitatea feroviară. Cu toate acestea, după încheierea perioadei de tranziție menționate, comisia interguvernamentală va fi un organism instituit de un stat membru și de o țară terță. Directiva (UE) 2016/798 nu prevede posibilitatea ca o autoritate națională de siguranță să fie un organism însărcinat de un stat membru și de o țară terță. Prin urmare, cu excepția cazului în care se prevede altfel, după încheierea perioadei de tranziție comisia interguvernamentală va înceta să mai fie autoritatea națională de siguranță în sensul Directivei (UE) 2016/798 pentru legătura fixă pe sub Canalul Mânecii. Din același moment, legislația Uniunii nu se va mai aplica acelei părți a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Regatului Unit. În conformitate cu Directiva (CE) 2016/798 și cu articolul L 2221/1 din Codul francez al transporturilor, organismul *Etablissement public de sécurité ferroviaire* din Franța ar urma să devină autoritatea națională de siguranță pentru partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicție franceză.

Pentru a asigura exploatarea sigură și eficientă a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, ar fi preferabil să existe o singură autoritate de siguranță responsabilă care să aplice același set de norme pentru întreaga infrastructură, inclusiv pe secțiunea aflată sub jurisdicția Regatului Unit. Comisia interguvernamentală ar trebui să fie în continuare această autoritate unică și ar trebui să aplice în continuare normele Uniunii privind siguranța și interoperabilitatea feroviară. Acest lucru ar necesita, în special, modificarea articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798. Modificarea respectivă este solicitată prin propunerea paralelă a Comisiei de regulament de modificare a directivei în cauză, COM (2020) 623.

Printr-o scrisoare din data de 16 iulie 2020, Franța a informat Comisia că ar dori să negocieze un acord de completare a Tratatului de la Canterbury.

Scopul prezentei propuneri este de a împuternici Franța să negocieze un acord internațional cu Regatul Unit, pentru a asigura exploatarea sigură și eficientă a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii prin menținerea unei singure autorități de siguranță responsabile pentru întreaga infrastructură, și de a stabili cerințele specifice pe care trebuie să le îndeplinească acordul

¹ JO L 29, 31.1.2020, p. 7.

² Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară (JO L 138, 26.5.2016, p. 102).

propus, precum obligația comisiei interguvernamentale de a aplica normele Uniunii privind siguranța și interoperabilitatea feroviară.

Un astfel de acord este susceptibil să afecteze o zonă reglementată în mare măsură de dreptul Uniunii, în special de Directiva (UE) 2016/797³, de Directiva (UE) 2016/798 și de Regulamentul (UE) 2016/796⁴. Prin urmare, un astfel de acord ar fi de competență externă exclusivă a Uniunii. În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din TFUE, Uniunea poate împuternici statele membre să acționeze în domenii în care are competență exclusivă. Dată fiind interacțiunea unei astfel de împuterniciri cu normele existente adoptate de legiuitorul Uniunii, este de asemenea necesar ca orice astfel de împuternicire să fie acordată de acesta din urmă, în conformitate cu procedura legislativă menționată la articolul 91 din TFUE.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Obiectivul acordului internațional pe care Franța va urmări să îl încheie cu Regatul Unit pe baza propunerii de decizie de împuternicire este de a menține comisia interguvernamentală ca autoritate națională de siguranță unică pentru legătura fixă pe sub Canalul Mânecii și de a asigura faptul că aceasta respectă în continuare dispozițiile legislației Uniunii aplicabile autorităților naționale de siguranță, în special Directiva (UE) 2016/798, Directiva (UE) 2016/797 și Regulamentul (CE) 2016/796, pe întregul parcurs al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, inclusiv pe secțiunea aflată sub jurisdicția Regatului Unit.

Prin urmare, acest obiectiv este pe deplin compatibil cu dispozițiile de politică existente în domeniul siguranței și interoperabilității feroviare.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Un acord de completare a Tratatului de la Canterbury pentru a asigura exploatarea sigură și eficientă a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii prin menținerea unei singure autorități de siguranță responsabile pentru întreaga infrastructură a acestei legături nu ar fi incompatibil cu nicio altă politică a Uniunii.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Temeiul juridic al prezentei propunerii este articolul 2 alineatul (1) și articolul 91 din TFUE.

- **Subsidiaritatea (pentru competență neexclusivă)**

Propunerea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii.

- **Proporționalitatea**

Obiectivul propunerii este de a autoriza, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din TFUE, negocierea unui acord de completare a Tratatului de la Canterbury cu scopul de a asigura exploatarea sigură și eficientă a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii prin menținerea unei singure autorități de siguranță responsabile pentru întreaga infrastructură a acestei legături. Sub rezerva modificării articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798, comisia

³ Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (JO L 138, 26.5.2016, p. 44).

⁴ Regulamentul (UE) 2016/796 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 (JO L 138, 26.5.2016, p. 1).

interguvernamentală instituită prin Tratatul de la Canterbury ar trebui să rămână unica autoritate de siguranță și ar trebui să aplice în continuare normele Uniunii privind siguranța feroviară. În consecință, propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

- **Alegerea instrumentului**

Obiectivul urmărit este de a se asigura aplicarea de către comisia interguvernamentală a legislației Uniunii pe întregul parcurs al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, inclusiv pe partea aflată sub jurisdicția Regatului Unit. Comisia interguvernamentală este un organism binațional înființat de Franța și de Regatul Unit. Funcționarea sa este reglementată prin Tratatul de la Canterbury, încheiat între Franța și Regatul Unit. Prin urmare, este oportun ca elementele menționate mai sus să fie introduse într-un acord între Franța și Regatul Unit, așadar este necesar ca Franța să fie împuternicită în acest sens.

Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului adresată Franței în vederea împuternicirii acesteia, în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 91 din TFUE, să negocieze și să încheie un astfel de acord cu Regatul Unit reprezintă, prin urmare, un instrument adecvat.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

Prezenta propunere se bazează pe o cerere înaintată de Franța și împuternicirea propusă ar urma să fie adresată exclusiv acestui stat membru. Date fiind constrângerile legate de timp, părțile interesate precum concesionarul legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii au fost consultate în mod informal și au confirmat menținerea comisiei interguvernamentale ca unică autoritate de siguranță, care să aplice legislația Uniunii pe întreg parcursul legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de împuternicire a Franței să negocieze un acord de completare a tratatului său bilateral existent cu Regatul Unit privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁵,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁶,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

(1) Tratatul dintre Franța și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii, semnat la Canterbury la 12 februarie 1986 („Tratatul de la Canterbury”) a instituit o comisie interguvernamentală pentru supravegherea tuturor aspectelor referitoare la construirea și exploatarea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii.

(2) Până la încheierea perioadei de tranziție instituite prin Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice⁷, comisia interguvernamentală este considerată a fi un organism căruia mai multe state membre i-au încredințat îndeplinirea sarcinilor legate de siguranța feroviară în ceea ce privește legătura fixă pe sub Canalul Mânecii. Prin urmare, pentru scopurile respective, ea este autoritatea națională de siguranță în sensul articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului⁸. În această calitate, comisia interguvernamentală aplică dispozițiile legislației Uniunii care sunt relevante pentru siguranța și interoperabilitatea sistemului feroviar.

(3) După încheierea perioadei de tranziție menționate în considerentul 2, comisia interguvernamentală va fi un organism instituit de un stat membru și de o țară terță. Mai mult, cu excepția cazului în care se prevede altfel într-un acord internațional care angajează Regatul Unit, legislația Uniunii nu s-ar mai aplica acelei părți a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Regatului Unit.

⁵ JO C , , p. .

⁶ JO C , , p. .

⁷ JO L 29, 31.1. 2020, p. 7.

⁸ Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară (JO L 138, 26.5.2016, p. 102).

(4) Un acord internațional cu o țară terță privind aplicarea normelor de siguranță și de interoperabilitate feroviară în situații transfrontaliere poate afecta o zonă reglementată în mare măsură de legislația Uniunii, în special de Directiva (UE) 2016/798, de Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului⁹ și de Regulamentul (UE) 2016/796 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰. Prin urmare, orice astfel de acord este de competența externă exclusivă a Uniunii. Statele membre pot negocia sau încheia astfel de acorduri numai dacă sunt împuternicite în acest sens de către Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Din cauza interacțiunii cu legislația existentă a Uniunii, este de asemenea necesar ca această împuternicire să fie acordată de legiuitorul Uniunii, în conformitate cu procedura legislativă menționată la articolul 91 din TFUE.

(5) Printr-o scrisoare din data de 16 iulie 2020, Franța a solicitat o împuternicire din partea Uniunii pentru a negocia și a încheia un acord internațional în vederea completării Tratatului de la Canterbury cu Regatul Unit.

(6) Pentru a se asigura exploatarea sigură și eficientă a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, ar fi oportun să se mențină o singură autoritate de siguranță, și anume comisia interguvernamentală, care să fie responsabilă pentru întreaga infrastructură a acestei legături fixe. Având în vedere poziția specială a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, ca legătură feroviară care implică o structură de geniu civil unitară și complexă, situată parțial pe teritoriul Franței și, respectiv, parțial pe teritoriul unei țări terțe, este oportun ca Franța să fie autorizată să încheie un acord internațional cu Regatul Unit referitor la aplicarea normelor de siguranță feroviară ale Uniunii în cazul legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, pentru a se menține un regim de siguranță unificat la nivelul întregului tunel, cu condiția îndeplinirii anumitor cerințe.

(7) Comisia interguvernamentală ar putea îndeplini rolul de autoritate națională de siguranță responsabilă pentru partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Franței, sub rezerva modificării articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798 și dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

(8) Comisia interguvernamentală ar trebui să aplice aceleași norme pe întregul parcurs al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, indiferent dacă acestea se aplică părților aflate sub jurisdicția Franței sau sub cea a Regatului Unit. Aceste norme ar trebui să fie dispozițiile relevante ale legislației Uniunii, în special Directiva (UE) 2016/798, Directiva (UE) 2016/797 și Regulamentul (UE) 2016/796, astfel cum au fost modificate sau înlocuite, precum și actele adoptate în temeiul acestora.

(9) În conformitate cu articolul 19 din Tratatul de la Canterbury, disputele dintre Franța și Regatul Unit cu privire la interpretarea sau la aplicarea Tratatului de la Canterbury sunt soluționate de o instanță de arbitraj. Atunci când astfel de litigii ridică probleme legate de interpretarea legislației Uniunii, pentru a se asigura aplicarea corectă a legislației Uniunii, instanța de arbitraj trebuie să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene în legătură cu problema respectivă și va trebui să respecte hotărârea acesteia.

(10) Este de asemenea necesar să se stabilească norme specifice referitoare la punerea în aplicare a legislației Uniunii în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Franței, pentru a se asigura faptul că legislația Uniunii este pusă în

⁹ Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (JO L 138, 26.5.2016, p. 44).

¹⁰ Regulamentul (UE) 2016/796 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 (JO L 138, 26.5.2016, p. 1).

aplicare în mod corect în orice moment și Comisia poate supraveghea aplicarea acesteia, sub controlul Curții de Justiție, inclusiv în situații de urgență sau în cazul în care comisia interguvernamentală nu respectă o decizie a instanței de arbitraj. În acest scop, Franța ar trebui să își păstreze dreptul de a acționa unilateral, atunci când este necesar, pentru a asigura aplicarea deplină și corectă a legislației Uniunii în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția sa.

(11) Pentru a se asigura protecția jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de legislația Uniunii, instanțele sau tribunalele cărora li se aplică articolul 19 alineatul (1) din TFUE ar trebui să fie competente în mod exclusiv în ceea ce privește cererile depuse de concesionarii și de utilizatorii legăturii fixe pe sub Canalului Mânecii împotriva deciziilor comisiei interguvernamentale.

(12) Elementele descrise în considerentele 8-11 trebuie să se reflecte în acordurile internaționale încheiate între Franța și Regatul Unit în ceea ce privește legătura fixă pe sub Canalul Mânecii. Aceste acorduri internaționale trebuie să fie compatibile din toate punctele de vedere cu legislația Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Franța este împuternicită să negocieze, să semneze și să încheie un acord internațional cu Regatul Unit în ceea ce privește aplicarea normelor de siguranță feroviară în cadrul legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, cu condiția ca acest acord să intre în vigoare după încheierea perioadei de tranziție prevăzute în Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și să respecte următoarele:

- (1) Pentru a menține un regim de siguranță unificat la nivelul întregii legături fixe pe sub Canalul Mânecii, comisia interguvernamentală instituită prin Tratatul de la Canterbury asigură aplicarea, în ceea ce privește legătura fixă pe sub Canalul Mânecii, a dispozițiilor legislației Uniunii care sunt relevante pentru sarcinile autorităților naționale de siguranță în sensul articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798, în special directiva menționată, Directiva (UE) 2016/797 și Regulamentul (UE) 2016/796, astfel cum au fost modificate sau înlocuite, precum și a actelor adoptate în temeiul acestora.
- (2) Atunci când un litigiu supus arbitrajului în conformitate cu articolul 19 din Tratatul de la Canterbury ridică o problemă legată de interpretarea unei dispoziții a legislației Uniunii, instanța de arbitraj nu are competența de a decide cu privire la o astfel de chestiune. În acest caz, instanța de arbitraj solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe asupra chestiunii respective. Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene este obligatorie pentru instanța de arbitraj.
- (3) Atunci când este necesar, în special în situații de urgență sau în cazul nerespectării de către comisia interguvernamentală a unei decizii a instanței de arbitraj, Franța își păstrează dreptul de a acționa în mod unilateral pentru a asigura aplicarea deplină, corectă și rapidă a legislației Uniunii pe partea legăturii fixe care se află sub jurisdicție franceză.
- (4) Instanțele sau tribunalele cărora li se aplică articolul 19 alineatul (1) din TFUE sunt competente în mod exclusiv pentru a decide cu privire la contestațiile formulate de concesionarii și de utilizatorii legăturii fixe pe sub Canalului Mânecii împotriva deciziilor luate de comisia interguvernamentală în calitatea sa menționată la alineatul (1).

- (5) Acordul trebuie să fie compatibil din toate punctele de vedere cu legislația Uniunii.

Articolul 2

Franța informează periodic Comisia cu privire la negocierile cu Regatul Unit pentru completarea Tratatului de la Canterbury sau pentru încheierea unui nou acord, astfel cum se menționează la articolul 1, și, atunci când este cazul, invită Comisia să participe în calitate de observator.

După încheierea negocierilor, Franța transmite Comisiei proiectul de text rezultat. Comisia informează Consiliul și Parlamentul European în această privință.

În termen de o lună de la notificarea proiectului de acord, Comisia decide dacă cerințele prevăzute la articolul 1 sunt îndeplinite sau nu. În cazul în care Comisia decide că sunt îndeplinite, Franța poate semna și încheia acordul corespunzător. Comisiei i se transmite un exemplar al acordului semnat, în termen de o lună de la intrarea sa în vigoare, sau, în cazul în care acordul urmează să fie aplicat cu titlu provizoriu, în termen de o lună de la începerea aplicării sale cu titlu provizoriu.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele